

Stanovisko k použití TPZOV strážníkem

Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky obdržel dotaz týkající se oprávnění strážníka obecní policie nařídit odstranění vozidla v souladu s ustanovení § 27 odst. 5 zákona o silničním provozu nebo použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla podle ustanovení § 17a zákona o obecní policii

1. v situaci, kdy místo na pozemní komunikaci nebo jejím určeném úseku vymezené k parkování po zaplacení sjednané ceny způsobem stanoveným výše uvedeným nařízením města v době, kdy je povinnost poplatek za parkování předepsána, je užito neoprávněně, a v okolí (buď na stejné pozemní komunikaci nebo v jejím blízkém okruhu, kde platí stejné podmínky) jsou volná parkovací místa,
2. v situaci, kdy je na pozemní komunikaci vyhrazeno 1 parkovací místo pro konkrétní subjekt, to je neoprávněně zabráno, ale v blízkosti se nacházejí jiná volná a bezplatná parkovací místa,

a to z úhlu pohledu zmíněného ustanovení § 17a zákona o obecní policii

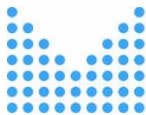
Ve stejném rozsahu byly předmětné dotazy vzneseny i ve vztahu k situaci uvedené v ustanovení § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu.

V případě oprávnění strážníka rozhodnout o event. odtahu silničního vozidla, které neoprávněně stojí na vyhrazeném parkovišti, v souladu se zákonem o silničním provozu, byla zpracována odpověď Ministerstva dopravy, odboru agend řidičů, č. j.: MD-7380/2021-160/2 a MD/7380/2021/160 OST ze dne 15. března 2021.

V dané souvislosti přikládáme i stanovisko téhož pracoviště Ministerstva dopravy č.j. 15/2015-160-OST/11 ze dne 29. září 2015, se kterým se, zejména z pohledu zásad přístupu (jakéhokoliv) orgánu veřejné moci k řešení konkrétních protiprávních situací (nejenom) v provozu na pozemních komunikacích zcela ztotožňujeme.

V dané souvislosti lze konstatovat, že odbor bezpečnostní politiky, při posouzení otázky případné aplikace ustanovení § 17a zákona o obecní policii vychází z obdobných faktických východisek, učiněných Ministerstvem dopravy v roce 2015.

Zákon o obecní policii v § 2 písm. d) stanoví, že obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku se, mimo jiné, podílí v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. V souladu s § 17a zákona o obecní policii je strážník oprávněn použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla.

Podle ustanovení § 23 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy ke stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin. V nařízení obec stanoví způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení. Místní komunikace nebo jejich určené úseky musí být označeny příslušnou dopravní značkou, tj. IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ případně opatřenou dodatkovou tabulkou, IP 13b (parkoviště s parkovacím kotoučem) nebo IP 13c (parkoviště s parkovacím automatem). Přitom nejenom v případě posledně uvedené dopravní značky se řidič musí řídit údaji na značce, dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu (hodinách) – jinými slovy, i přesto, že předmětná dopravní značka je zařazena v prováděcí vyhlášce k zákonu o silničním provozu mezi informativními značkami provozními, obsahuje ve své podstatě zákaz, resp. příkaz.

Řidič, který zaparkoval vozidlo na takto označeném parkovišti, nesplnil podmínky stanovené v nařízení obce, protože ponechal vozidlo na místě bez zaplaceného poplatku. Je tudíž podezřelý ze spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu.

Podle našeho právního názoru není vyloučeno, aby strážník při provádění nezbytných šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku použil technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „TPZOV“) podle ustanovení § 17a odst. 1 písm. a) zákona o obecní policii.

Při použití těchto technických prostředků (stejně jako při výkonu jiných oprávnění strážníka) je však vždy třeba zvážit, co je v konkrétním případě účelem jeho použití. TPZOV slouží zejména jako zajišťovací prostředek pro obecní policii, který je určený ke zjištění osoby, která se dopustila přestupku zejména proti zákonu o silničním provozu. Je třeba si uvědomit, že jeho použitím se může neúměrně prodloužit doba, po kterou je konkrétní parkovací místo neoprávněně obsazeno. V takovém případě si je nutno, zejména s ohledem na místní znalost, položit otázku v tom směru, zda tím, že dojde ke „znepojízdnění“ neoprávněně stojícího vozidla, nedojde následně, z časového hlediska, k delšímu zablokování takového parkovacího místa na úkor jeho ostatních legálních uživatelů.

Zejména s ohledem na dikci § 11a zákona o obecní policii se domníváme, že vzhledem k tomu, že v daném případě je možno identifikovat provozovatele/majitele silničního vozidla a podezření ze spáchání přestupku oznámit podle § 10 zákona o obecní policii správnímu orgánu, nemusí být TPZOV použito.

K druhému uvedenému případu (vyhrazené parkoviště pro konkrétní subjekt za situace, kdy v blízkém okolí jsou volná bezplatná parkovací místa) s ohledem na určitou podobnost, zastáváme obdobný právní názor, jako v případě předchozím.

V případě parkovišť pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením se, s ohledem na charakter takového místa, kloníme výhradně k využití oprávnění strážníka rozhodnout o odtahu zde neoprávněně stojícího vozidla, a to bez dalšího. Použití TPZOV shledáváme, v tomto případě, za kontraproduktivní.

19. 7. 2021